

Yttrande från Europeiska regionkommittén – En europeisk klimatlag: om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet

(2020/C 324/10)

<p>Föredragande:</p> <p>Referensdokument:</p>	<p>Juan Manuel MORENO BONILLA (ES–EPP), regionpresident i Andalusien</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag)</p> <p>COM(2020) 80 final</p>
---	---

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(5) Unionens och medlemsstaternas klimatarbete syftar till att skydda jorden och människorna, välfärd, välstånd, hälsa, livsmedelssystem, ekosystemens integritet och den biologiska mångfalden mot hotet från klimatförändringarna, inom ramen för Agenda 2030 för hållbar utveckling och med sikte på att uppnå målen i Parisavtalet, samt att maximera välståndet inom planetens gränser och stärka samhällets motståndskraft mot klimatförändringar och minska dess sårbarhet.</p>	<p>(5) Unionens, medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas klimatarbete syftar till att skydda jorden och människorna, välfärd, välstånd, hälsa, livsmedelssystem, ekosystemens integritet och den biologiska mångfalden mot hotet från klimatförändringarna, inom ramen för Agenda 2030 för hållbar utveckling och med sikte på att uppnå målen i Parisavtalet, samt att maximera välståndet inom planetens gränser och stärka samhällets motståndskraft mot klimatförändringar och minska dess sårbarhet.</p>

Motivering

Lokala och regionala åtgärder är avgörande för att uppnå målet om klimatneutralitet, som erkänns i Parisavtalet och helt ligger i linje med de mål som anges i skälet. Det är därför obetänksamt att inte nämna de lokala och regionala myndigheterna i detta sammanhang.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(14) Anpassningsåtgärder är en viktig del av de långsiktiga globala åtgärderna i samband med klimatförändringarna. Medlemsstaterna och unionen bör därför öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna, i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet, samt maximera sidofördelarna med annan miljöpolitik och miljölagstiftning. Medlemsstaterna bör anta heltäckande nationella anpassningsstrategier och anpassningsplaner.</p>	<p>(14) Anpassningsåtgärder är en viktig del av de långsiktiga globala åtgärderna i samband med klimatförändringarna. Medlemsstaterna och unionen bör därför öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna, i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet, samt maximera sidofördelarna med annan miljöpolitik och miljölagstiftning. Medlemsstaterna bör anta heltäckande nationella anpassningsstrategier och anpassningsplaner som tar hänsyn till de varierande ekonomiska, sociala och geografiska förutsättningarna i Europa och dess yttersta randområdets särdrag.</p>

Motivering

Lokala och regionala faktorer spelar en avgörande roll när det gäller att välja rätt politik för att stärka återhämtningsförmågan och anpassningsåtgärderna. Geografiska, klimatmässiga, sociala och ekonomiska aspekter är avgörande för att man ska kunna utvärdera och bedöma sårbarheten, hantera riskerna och fastställa framtida scenarier för klimatvariablerna. Inrättandet av prognosverktyg för anpassning och främjande av återhämtningsförmågan som kan anpassas till olika regionala och lokala förhållanden skulle innebära ett viktigt steg framåt i utvecklingen av dessa strategier.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(17) I meddelandet om den gröna given angav kommissionen sin avsikt att bedöma och lägga fram förslag för att höja unionens 2030-mål för minskade växthusgasutsläpp för att säkerställa att det är förenligt med klimatneutralitetsmålet för 2050. I sitt meddelande betonade kommissionen att all unionspolitik bör bidra till klimatneutralitetsmålet och att alla sektorer bör bidra. Senast till september 2020 bör kommissionen, på grundval av en heltäckande konsekvensbedömning och med beaktande av sin analys av de integrerade nationella energi- och klimatplaner som den mottagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾, se över unionens klimatmål för 2030 och undersöka alternativ för ett nytt mål för 2030 med en utsläppsminskning på 50–55 % jämfört med 1990 års nivåer. Om kommissionen anser det nödvändigt att ändra unionens 2030-mål bör den lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av denna förordning enligt vad som är lämpligt. Dessutom bör kommissionen senast den 30 juni 2021 bedöma hur den unionslagstiftning som är relevant för att uppnå målet skulle behöva ändras för att uppnå utsläppsminskningar på 50–55 % jämfört med 1990.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).</p>	<p>(17) I meddelandet om den gröna given angav kommissionen sin avsikt att bedöma och lägga fram förslag för att höja unionens 2030-mål för minskade växthusgasutsläpp för att säkerställa att det är förenligt med klimatneutralitetsmålet för 2050. I sitt meddelande betonade kommissionen att all unionspolitik bör bidra till klimatneutralitetsmålet och att alla sektorer bör bidra. Så snart som möjligt och senast i början av september 2020 bör kommissionen, på grundval av en heltäckande konsekvensbedömning och med beaktande av sin analys av de integrerade nationella energi- och klimatplaner som den mottagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾, se över unionens klimatmål för 2030 och undersöka alternativ för ett nytt mål för 2030 med en utsläppsminskning på minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer. Om kommissionen anser det nödvändigt att ändra unionens 2030-mål bör den lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av denna förordning enligt vad som är lämpligt. Dessutom bör kommissionen senast den 30 juni 2021 bedöma hur den unionslagstiftning som är relevant för att uppnå målet skulle behöva ändras för att uppnå utsläppsminskningar på minst 55 % jämfört med 1990.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).</p>

Motivering

Om vi vill säkerställa att en europeisk återhämtningsplan är grön och dagens investeringar leder till att målen för 2030 och i slutänden 2050 uppnås måste konsekvensbedömningen för regelverket för 2030 vara ambitiös och offentliggöras så snart som möjligt.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 18

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(18) För att säkerställa att unionen och medlemsstaterna är på rätt spår mot att uppnå klimatneutralitetsmålet och går framåt med klimatanpassningsarbetet bör kommissionen regelbundet bedöma framstegen. Om medlemsstaternas gemensamma framsteg mot att uppnå klimatneutralitetsmålet eller med klimatanpassningsarbetet inte är tillräckliga eller om unionsåtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller olämpliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften eller minska sårbarheten, bör kommissionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen. Kommissionen bör också regelbundet bedöma relevanta nationella åtgärder och utfärda rekommendationer om den anser att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller otillräckliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna.</p>	<p>(18) För att säkerställa att unionen och medlemsstaterna är på rätt spår mot att uppnå klimatneutralitetsmålet och går framåt med klimatanpassningsarbetet bör kommissionen regelbundet mäta och bedöma framstegen samt göra alla relevanta data tillgängliga för allmänheten. Om medlemsstaternas gemensamma framsteg mot att uppnå klimatneutralitetsmålet eller med klimatanpassningsarbetet inte är tillräckliga (målens kvantitet eller tidsfrister uppfylls inte) eller om unionsåtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet till 2050 eller olämpliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften eller minska sårbarheten, bör kommissionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen. Kommissionen bör också regelbundet bedöma relevanta nationella åtgärder och utfärda rekommendationer om den anser att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller otillräckliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna.</p>

Motivering

En effektiv övervakning av framstegen kan öka synligheten, insynen och egenansvaret när det gäller insatserna för att uppnå klimatneutralitet. Därför bör de insamlade uppgifterna alltid finnas tillgängliga, inte bara i de regelbundna rapporterna. Även här bör tidsramarna anges konkret.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(20) Eftersom medborgare och lokalsamhällen spelar en viktig roll när det gäller att driva på omställningen till klimatneutralitet bör man göra det lättare att uppbåda ett starkt allmänt och socialt engagemang för klimatåtgärder. Kommissionen bör därför samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning och möjligheter i arbetet mot ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle, bland annat genom att lansera en europeisk klimatpakt.</p>	<p>(20) Eftersom medborgare och lokalsamhällen spelar en viktig roll när det gäller att driva på omställningen till klimatneutralitet bör man göra det lättare att uppbåda ett starkt allmänt och socialt engagemang för klimatåtgärder. Kommissionen bör därför samverka med alla delar av samhället för att stärka det dubbelriktade samarbetet, informationsutbytet och de gemensamma ansträngningarna för att öka medvetenheten i arbetet mot ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle, bland annat genom att lansera den europeiska klimatpakten som ett innovativt styrningsverktyg för att involvera lokala och regionala myndigheter samt det civila samhället och medborgarna i stort.</p>

Motivering

Arbetet för att uppnå ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle måste bygga på informationsutbyte och social medvetenhet. Förstärkningen av dessa instrument är en uppgift som kan ledas av kommissionen i samband med utformningen och genomförandet av den offentliga politiken, i den mån det handlar om övergripande insatser, medan de föreslagna åtgärderna däremot tillhör de sektorsspecifika politikområden som nationella, regionala och lokala myndigheter kan vilja vidta.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(21) För att situationen ska vara förutsägbar för alla ekonomiska aktörer, inbegripet företag, arbetstagare, investerare och konsumenter, och för att de ska känna förtroende, för att säkerställa att omställningen till klimatneutralitet är oåterkallelig, för att säkerställa en gradvis minskning över tiden och som hjälp vid bedömningen av om åtgärderna och framstegen är förenliga med klimatneutralitetsmålet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för att fastställa en utvecklingsbana mot att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser i unionen senast 2050. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.</p>	<p>(21) För att situationen ska vara förutsägbar för alla ekonomiska aktörer, inbegripet företag, arbetstagare, investerare och konsumenter, och för att de ska känna förtroende, för att säkerställa att omställningen till klimatneutralitet är oåterkallelig, för att säkerställa en gradvis minskning över tiden och som hjälp vid bedömningen av om åtgärderna och framstegen är förenliga med klimatneutralitetsmålet ska kommissionen föreslå en utvecklingsbana mot att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser i unionen senast 2050. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd i samband med utarbetandet av förslaget, framför allt på expertnivå och på förvaltningsnivå i medlemsstaterna, inbegripet regionala och lokala myndigheter.</p>

Motivering

Stryker alla hänvisningar till att utvecklingsbanan ska fastställas genom delegerade akter. Kommissionen bör begränsa sig till att föreslå en utvecklingsbana och bedöma framstegen.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 2.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De relevanta unionsinstitutionerna och medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder på unionsnivå respektive nationell nivå för att möjliggöra ett gemensamt uppnående av det klimatneutralitetsmål som anges i punkt 1, med beaktande av vikten av att främja rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna.	De relevanta unionsinstitutionerna och medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder på unionsnivå respektive nationell nivå för att möjliggöra ett gemensamt genomförande av det klimatneutralitetsmål i Europas städer och regioner som anges i punkt 1, med beaktande av vikten av att främja rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna.

Motivering

Genomförandet av klimatlagstiftning vilar främst på europeiska städer och regioner. Därför förefaller det nödvändigt att ändra ordalydelsen.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 2.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Senast i september 2020 ska kommissionen se över unionens klimatmål för 2030 som avses i artikel 2.11 i förordning (EU) 2018/1999 mot bakgrund av det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1, och undersöka alternativ för ett nytt mål för 2030 med en utsläppsminskning på 50–55 % jämfört med 1990 års nivåer. Om kommissionen anser det nödvändigt att ändra det målet ska den lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet enligt vad som är lämpligt.	Så snart som möjligt och senast i början av september 2020 ska kommissionen se över unionens klimatmål för 2030 som avses i artikel 2.11 i förordning (EU) 2018/1999 mot bakgrund av det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1, och undersöka alternativ för ett nytt mål för 2030 med en utsläppsminskning på minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer. Om kommissionen anser det nödvändigt att ändra det målet ska den lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet enligt vad som är lämpligt.

Motivering

Ändringsförslaget följer samma logik som ändringsförslaget avseende skäl 17.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Utvecklingsbana för att uppnå klimatneutralitet</p> <p>1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 för att komplettera denna förordning genom att fastställa en utvecklingsbana på unionsnivå för att fram till 2050 uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1. Senast inom sex månader efter varje sådan global översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet ska kommissionen se över utvecklingsbanan.</p> <p>2. Utvecklingsbanan ska utgå från unionens klimatmål för 2030 som avses i artikel 2.3.</p> <p>3. När kommissionen fastställer en utvecklingsbana i enlighet med punkt 1 ska den beakta följande:</p>	<p>Utvecklingsbana för att uppnå klimatneutralitet</p> <p>1. Kommissionen ges befogenhet att föreslå ändringar av denna förordning genom att föreslå en utvecklingsbana på unionsnivå för att fram till 2050 uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1. Senast inom sex månader efter varje sådan global översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet ska kommissionen utvärdera de framsteg som har gjorts för att uppnå målet om klimatneutralitet.</p> <p>2. Utvecklingsbanan ska utgå från unionens klimatmål för 2030 som avses i artikel 2.3.</p> <p>3. När kommissionen föreslår en utvecklingsbana i enlighet med punkt 1 ska den beakta följande:</p>

Motivering

Stryker alla hänvisningar till att utvecklingsbanan ska fastställas genom delegerade akter. Kommissionen bör begränsa sig till att föreslå en utvecklingsbana och bedöma framstegen.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 3.3 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
e) Rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna.	e) Rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna, med fullt beaktande av EU:s territoriella sammanhållning .

Motivering

Kriterierna för att fastställa utvecklingsbanan för att uppnå klimatneutralitet bör klart och tydligt ta hänsyn till EU:s regionala sammanhållning.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 3.3 k och l (nya led)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>k) Åtagandet om globalt ledarskap i fråga om klimatneutralitet.</p> <p>l) Bedömningen av koldioxidavtrycket, vattenfotavtrycket och fotavtrycket när det gäller biologisk mångfald i handelsförbindelser med tredjeländer samt EU:s åtaganden enligt relevanta internationella fördrag.</p>

Motivering

Europeiska unionen är fast besluten att spela en framträdande och inflytelserik roll på internationell nivå och utgöra en förebild i den gröna, rättvisa och solidariska omställning som länder och regioner måste inleda för att nå målet om klimatneutralitet senast 2050, utan att lämna någon på efterkälken. Med tanke på klimatförändringarnas karaktär och globala dimension samt de socioekonomiska konsekvenserna, som inte låter sig hindras av några gränser, bör EU:s fasta avsikt återspeglas i lagstiftningen genom att man inkluderar en skyldighet att se till att alla EU:s strategier och åtgärder, i samband med fastställandet av en utvecklingsbana mot klimatneutralitet, omfattar åtaganden att förankra de principer som ligger till grund för denna förordning i de länder och regioner utanför EU som unionen har någon typ av förbindelser med.

Dessutom bör EU ta hänsyn till koldioxidavtrycket och vattenfotavtrycket för produkter som kommer från tredjeländer, eftersom detta inte bara kommer att bidra till att stärka konkurrenskraften i vår ekonomi utan också stärka EU:s ledande roll när det gäller klimatneutralitet med hjälp av krav på globala standarder.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Medlemsstaterna ska utarbeta och genomföra anpassningsstrategier och anpassningsplaner med heltäckande riskhanteringsramar som grundar sig på robusta referensvärden för klimat och sårbarhet samt bedömningar av framstegen.</p>	<p>2. Medlemsstaterna ska utarbeta och genomföra anpassningsstrategier och anpassningsplaner med heltäckande riskhanteringsramar som grundar sig på robusta referensvärden för klimat och sårbarhet samt bedömningar av framstegen.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att det regionala och lokala perspektivet samt de yttersta randområdenas perspektiv integreras i utarbetandet och genomförandet av dessa anpassningsstrategier och anpassningsplaner.</p>

Motivering

Klimatförändringarnas konsekvenser skiljer sig åt mellan olika geografiska områden eftersom det finns många olika faktorer som påverkar deras effekter. Det finns skillnader när det gäller klimatförändringarnas effekter som orsakas av geografiskt läge, socioekonomisk situation – kort sagt, när det gäller risknivå, utsatthet och sårbarhet.

Därför är det nödvändigt att göra åtskillnad på regional eller till och med lokal nivå, utifrån geografiska och socioekonomiska faktorer, när riskerna i samband med klimatförändringarnas effekter ska bedömas. Trots klimatförändringarnas globala karaktär bör anpassningarna därför ske i linje med varje områdes särdrag beroende på typen av påverkan och deras specifika dimension. Detta hindrar inte att utvecklingen av denna politik struktureras kring gemensamma strategier, även på områden där samordning inte är obligatorisk.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 5.2a (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>2a Den bedömning som avses i punkt 1 och den översyn som avses i punkt 2 ska göras på grundval av ett gemensamt EU-informationssystem, som är tillgängligt för allmänheten och som samlar information från de olika aktörer som arbetar med att uppnå klimatneutralitetsmålet och främja anpassningen. Krav ska fastställas för att säkerställa standardisering och enhetlighet i informationen, så att man säkerställer att uppgifterna är lätta att hitta, åtkomliga, driftskompatibla och kan vidareutnyttjas. Detta system kommer att dra nytta av de möjligheter som digitalisering och ny teknik erbjuder.</i></p>

Motivering

För att uppmuntra samhället som helhet att delta i arbetet med att uppnå målen i den europeiska klimatlagen är det viktigt att allmänheten har tillgång till kontrollerad information av god kvalitet som kan ligga till grund för beslutsfattandet och utformningen av lämpliga strategier och åtgärder. Det är därför nödvändigt att fastställa god praxis för insamling och överföring av information och för att standardisera och harmonisera behandlingen av denna. Det är också nödvändigt att inrätta ett system för kontinuerlig förbättring av sådan information och att utnyttja den nya teknikens potential för att underlätta utbytet av uppgifter mellan de berörda aktörerna i syfte att dra nytta av de synergieffekter som kan uppstå och optimera resurserna.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 5.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Om kommissionen, på grundval av den bedömning som avses i punkterna 1 och 2, finner att unionsåtgärder inte är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 eller inte är lämpliga för att säkerställa framsteg med klimatanpassningen enligt artikel 4, eller att framstegen med antingen klimatneutralitetsmålet eller klimatanpassningen enligt artikel 4 är otillräckliga, ska den vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen, samtidigt med översynen av den utvecklingsbana som avses i artikel 3.1.</p>	<p>3. Om kommissionen, på grundval av den bedömning som avses i punkt 1 och den översyn som avses i punkt 2, finner att unionsåtgärder inte är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 eller inte är lämpliga för att säkerställa framsteg med klimatanpassningen enligt artikel 4, eller att framstegen med antingen klimatneutralitetsmålet eller klimatanpassningen enligt artikel 4 är otillräckliga, ska den vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen, samtidigt med översynen av den utvecklingsbana som avses i artikel 3.1.</p>

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att skapa större överensstämmelse i texten mellan de hänvisningar som görs i själva artikeln utifrån syftet med de punkter som det hänvisas till.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 6.2a (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>2a Det informationssystem som avses i artikel 5.2a ska innehålla ett avsnitt med strategier, åtgärder och bästa praxis i syfte att göra det lättare för medlemsstaterna att anpassa sina åtgärder i förhållande till kommissionens rekommendationer.</i></p>

Motivering

För att göra det så enkelt som möjligt för medlemsstaterna att anta kommissionens rekommendationer är det nödvändigt att de har tillgång till kontrollerad information av god kvalitet som kan ligga till grund för beslutsfattandet och utformningen av lämpliga strategier och åtgärder. Man måste öka kunskapsbasen, främja kommunikation om innovativa initiativ och strategier och förbättra överföringen av god praxis på EU-nivå i syfte att öka solidariteten mellan medlemsstaterna, utnyttja synergier och optimera resurserna.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 7.1 f (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>(f) Ytterligare information från lokala och regionala myndigheter om framsteg och territoriella konsekvenser.</i></p>

Motivering

Med tanke på den avgörande roll som Europas regioner och kommuner kommer att spela vid genomförandet av de olika strategierna inom ramen för klimatlagen är det nödvändigt att ta hänsyn till deras synpunkter i samband med översyner av utvecklingsbanan mot klimatneutralitet.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 7.1 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(e) Kompletterande information om miljömässigt hållbara investeringar från unionen och medlemsstaterna, bland annat om investeringar som överensstämmer med förordning (EU) 2020/... [taxonomiförordningen] när sådan information finns tillgänglig.</p>	<p>(e) Kompletterande information om miljömässigt hållbara investeringar från unionen, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna, bland annat om investeringar som överensstämmer med förordning (EU) 2020/... [taxonomiförordningen] när sådan information finns tillgänglig.</p>

Motivering

Även om de lokala och regionala myndigheternas investeringar är mindre än EU:s och medlemsstaternas kan man genom att ta hänsyn till deras investeringar säkerställa full respekt för Europeiska unionens territoriella mångfald i samband med översyner av utvecklingsbanan mot klimatneutralitet. Dessutom är Europas regioner och kommuner ofta fokus för innovation på hållbarhetsområdet, och man bör ta vederbörlig hänsyn till dem när ambitiösa mål fastställs i framtiden.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommissionen ska samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning och möjligheter för att arbeta mot ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle. Kommissionen ska underlätta en inkluderande och tillgänglig process på alla nivåer, även nationellt, regionalt och lokalt och med arbetsmarknadens parter, medborgarna och det civila samhället, för utbyte av bästa praxis och för att identifiera åtgärder som bidrar till att målen i denna förordning uppnås. Dessutom får kommissionen använda sig av de klimat- och energidialoger på flera nivåer som inrättats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2018/1999.</p>	<p>Kommissionen ska samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning så att de kan vidta omfattande åtgärder för att arbeta mot ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle. Kommissionen ska underlätta en inkluderande och tillgänglig process på alla nivåer, även nationellt, regionalt och lokalt och med arbetsmarknadens parter, medborgarna och det civila samhället, för utbyte av bästa praxis och för att identifiera åtgärder som bidrar till att målen i denna förordning (EU) 2018/1999 uppnås. Som en del av återhämtningen efter covid-19-krisen bör kommissionen särskilt utnyttja och stödja den direkta kopplingen mellan medborgare, lokala företag och deras lokala och regionala myndigheter, eftersom uppbyggnaden av ett klimatsäkert samhälle och säkerställandet av stöd från samhällena kommer att vara beroende av denna koppling. Dessutom får kommissionen använda sig av de klimat- och energidialoger på flera nivåer som inrättats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2018/1999, samt av åtgärderna inom ramen för klimatpakten.</p>

Motivering

Arbetet för att uppnå ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle måste bygga på informationsutbyte och social medvetenhet. Förstärkningen av dessa instrument är en uppgift som kan ledas av kommissionen i samband med utformningen och genomförandet av den offentliga politiken, i den mån det handlar om övergripande insatser, medan de föreslagna åtgärderna däremot tillhör de sektorsspecifika politikområden som nationella, regionala och lokala myndigheter kan vilja vidta. En grön återhämtning behövs. För att det ska bli verklighet måste dock Europas medborgare och företag ansluta sig till projektet. De lokala och regionala myndigheterna har därför en mycket viktig roll att spela.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;">Utövande av delegeringen</p> <p>1. Befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 3.1 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.</p> <p>2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.1 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ...[Publikationsbyrån: dagen för denna förordnings ikraftträdande].</p> <p>3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.</p> <p>4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.</p> <p>5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.</p> <p>6. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.</p>	

Motivering

Kommissionens användning av delegerade akter för att se över målen är oförenlig med artikel 290 i EUF-fördraget.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. ReK konstaterar att den europeiska gröna given är ett av EU:s flaggskeppsinitiativ, men understryker att den nya tillväxtstrategin för det europeiska projektet och Europeiska kommissionens nyligen publicerade meddelande om EU:s budget stärker återhämtningsplanen för att säkerställa en snabb och fullständig återhämtning efter den rådande hälsokrisen och ekonomiska krisen. ReK understryker att omställningen till klimatneutralitet senast 2050 bör vara det främsta målet för den gröna given, samtidigt som man bör stimulera en snabb och hållbar ekonomisk återhämtning, och konstaterar att denna omställning medför nya möjligheter för Europa och dess medborgare, till förmån för ett mer motståndskraftigt samhälle och en mer motståndskraftig ekonomi.

2. Kommittén stöder att man tar itu med EU:s långsiktiga mål om klimatneutralitet genom ett lämpligt juridiskt bindande mål, och anser att detta utgör ett nödvändigt steg för att styra det europeiska projektet i riktning mot irreversibel klimatneutralitet senast 2050. Detta åtagande är nödvändigt för att befästa EU:s position som världsledande när det gäller klimatsatser och som ambassadör för att upprätthålla de höga ambitionerna med nettonollutsläpp av växthusgaser och för vikten av att öka mängden växthusgaser som upptas samt skapa förtroende hos medborgarna, företagen och det civila samhället och därmed säkerställa en inkluderande och samordnad insats. Det vore också viktigt att redan i detta sammanhang diskutera den nödvändiga politiska utvecklingsbanan efter 2050, när det är sannolikt att ett hållbart system med negativa utsläpp fortfarande kommer att behövas. I detta sammanhang är det också viktigt att utveckla idén om klimaträttvisa mellan generationerna och att beakta denna idé i nuvarande och framtida beslutsfattande.

3. Den pågående hälsokrisen understryker bara behovet av en omställning till större hållbarhet och motståndskraft i såväl samhället som ekonomin, eftersom det kan leda till ännu större konsekvenser på global nivå om vi fortsätter att blunda för klimatförändringarna. ReK understryker att omställningen bör vara rättvis, gradvis och permanent, eftersom ohållbara lösningar på kort sikt kan göra större skada än nytta på vägen mot klimatneutralitet.

4. Kommittén betonar att en europeisk klimatlag också bör säkerställa att de åtgärder som genomförs för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser måste stärka och inte får äventyra andra prioriterade miljömål, till exempel skyddet av biologisk mångfald eller förvaltningen av skyddade områden.

5. Kommittén uppmanar kommissionen att beakta konsekvenserna av att Förenade kungariket har lämnat EU när det gäller att uppnå målet med klimatneutralitet och eventuella delmål. Kommittén erinrar om att Förenade kungariket för närvarande är EU:s näst största utsläppare av koldioxid, med pågående och planerade sänkningar långt över EU:s genomsnitt och ett juridiskt bindande nationellt klimatmål om cirka 57 % till 2030 ⁽¹⁾.

6. ReK påminner om den nyligen antagna förklaringen "Lokala och regionala myndigheter som aktörer i EU:s insats mot covid-19-krisen" och vikten av att den europeiska gröna given utgör en central del av EU:s återhämtningsplan, så att krisen ger tillfälle att omedelbart ta itu med klimatförändringarna och stärka EU:s ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.

7. Kommittén anser att det är nödvändigt att alla relevanta lokala och regionala styrande organ deltar i upprättandet av de nationella energi- och klimatplanerna och långsiktig nationell politik genom en verklig deltagandebaserad flernivådialog baserad på regionala och lokala erfarenheter. ReK instämmer följaktligen i att klimat- och energidialoger på flera nivåer bör ingå i EU:s klimatlagstiftning, men understryker samtidigt behovet av ett mer systematiskt tillvägagångssätt för att involvera lokala och regionala myndigheter i dessa processer vid omställningen till klimatneutralitet, inte bara i den europeiska beslutsprocessen utan också i de internationella förhandlingarna, och upprepar uppmaningen till medlemsstaterna och

⁽¹⁾ "Climate Neutrality as Long-term Strategy: The EU's Net Zero Target and Its Consequences for Member States", O. Geden, F. Schenuit, augusti 2019.

Europeiska kommissionen om att inrätta en permanent flernivåplattform för dialog om energi ⁽²⁾ för att stödja de lokala och regionala myndigheternas, civilsamhällesorganisationernas, näringslivets och andra relevanta aktörers aktiva deltagande i hanteringen av energiomställningen.

8. Eftersom medborgarnas deltagande är avgörande för att uppnå betydande framsteg i arbetet för klimatneutralitet bör initiativ som uppmuntrar återkoppling nedifrån och upp och stöder utbyte av information och undervisning på gräsrotsnivå betraktas som ovärderliga för att den europeiska gröna given ska bli en framgång. ReK föreslår i detta sammanhang att man integrerar den europeiska klimatpakten i den europeiska klimatlagen och betonar att pakten bör utvecklas som ett innovativt styrningsinstrument för att möjliggöra dubbelriktad kommunikation, samarbete och informationsutbyte mellan olika nivåer, sektorer och territorier för att förbättra effektiviteten och legitimiteten hos EU:s klimatpolitik. Kommittén betonar att ett lämpligt deltagande av samhället och andra berörda aktörer inte bara ökar sannolikheten att politiken accepteras, utan också stimulerar en omfattande och transparent mätning av framstegen vilket i sin tur leder till att enskilda och organisationer på fältet får en mer påtaglig känsla av tilltro till sin egen förmåga i omvandlingsprocessen.

9. Kommittén påminner om att en universallösning inte är rätt sätt att bekämpa klimatförändringarna, med hänsyn till de europeiska regionernas mångfald när det gäller klimat, miljö, landskap, rörlighet samt ekonomisk och social struktur. ReK påpekar att den europeiska klimatlagen utgör den ramförordning genom vilken klimatmålet kommer att integreras i de enskilda politikområdena, och de lokala och regionala myndigheterna kommer i stor utsträckning att vara avgörande för dess framgång. Kommittén betonar också att de lokala och regionala myndigheterna, som den styrningsnivå som står närmast medborgarna, spelar en viktig roll när det gäller förvaltningen av den decentraliserade energiproduktionen genom egenförbrukning, distribuerad produktion och intelligenta nät, främjande av investeringar samt sammankoppling av energi- och klimatpolitiken med bostadspolitik, politiken mot energifattigdom och transportpolitiken.

10. Den europeiska klimatlagen, som utgör den centrala pelaren i den europeiska gröna given och ramlagen för att uppnå klimatneutralitet, bör säkerställa att alla EU:s åtgärder följer principen om att inte göra någon skada och, i enlighet med principen om aktiv subsidiaritet, fullt ut respekterar alla förvaltningsnivåer som partner i den europeiska beslutsprocessen, och inte som berörda parter.

11. Grundläggande beslut om genomförandet av klimatmålen bör inte fattas i form av delegerade akter. I annat fall kommer de regionala och lokala myndigheternas möjligheter till medbeslutande att begränsas. I detta sammanhang anser ReK att den utvecklingsbana för att uppnå klimatneutralitet som ska fastställas är ett sådant grundläggande beslut.

12. För att uppnå målen i den europeiska klimatlagen är det viktigt att man har tillgång till kontrollerad information av god kvalitet som kan ligga till grund för beslutsfattandet och utformningen av lämpliga strategier och åtgärder. Klimatförändringarna får konsekvenser på territoriell nivå, och påverkar direkt regionerna och kommunerna. Det är de offentliga förvaltningarna i varje land som ansvarar för att utarbeta och översända de nationella inventeringarna. För att förbättra mätningarnas kvalitet är det viktigt att metoderna utvecklas i samverkan mellan EU, medlemsstaterna och den lokala och regionala nivån, så att kommuner och regioner kan upprätta sina förteckningar på grundval av samma territoriella kriterier. Sådant information skulle göra det möjligt att fastställa specifika scenarier för utsläpp av växthusgaser för vilka handlingsplaner kan utarbetas som är anpassade till varje regions socioekonomiska och miljömässiga förhållanden samt konkreta sektorsspecifika mål. Dessutom ger en uppföljning ur ett regionalt och lokalt perspektiv möjlighet att bättre analysera eventuella avvikelser från de utvecklingsbanor som anges i planerna samt de åtgärder som krävs för att åtgärda dem.

13. En effektiv övervakning av framstegen kan öka synligheten, insynen och egenansvaret för insatserna för att uppnå klimatneutralitet. För att åstadkomma detta bör uppgifter till underlag för övervakningen av framstegen inom ramen för den europeiska klimatlagstiftningen samlas in på regional snarare än nationell nivå, i de fall detta är ändamålsenligt. Kommittén föreslår att de insamlade uppgifterna kontinuerligt görs tillgängliga för allmänheten på ett enkelt sätt, och inte bara genom regelbunden rapportering, eftersom de berörda parternas deltagande i övervakningsprocessen kan visa sig vara en viktig faktor för att upprätthålla en realistisk och för allmänheten godtagbar utvecklingsbana mot målet om klimatneutralitet 2050.

⁽²⁾ Europeiska regionkommittén har intagit denna ståndpunkt i flera yttranden – ”Styrningen av energiunionen och ren energi” av Bruno Hranic, ”En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi” av Michele Emiliano, ”Klimatstyrning efter 2020 – ett europeiskt och globalt perspektiv – ett bidrag till UNFCCC COP24” av Andrew Varah Cooper och ReK:s resolution om den gröna given, som antogs i december 2019.

14. Kommittén vidhåller att förordningen om styrning bör innehålla bestämmelser för att säkerställa att nationellt fastställda bidrag omfattar en uppdelning av regionalt och lokalt fastställda bidrag i syfte att erkänna de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att uppnå internationella klimatåtaganden: "Klimatstyrning efter 2020 – ett europeiskt och globalt perspektiv – ett bidrag till UNFCCC COP24" av Andrew Varah Cooper.

15. ReK betonar att man genom att inkludera lokala och regionala mål inte bara skulle öka insynen och förbättra kvaliteten och detaljnivån i den övergripande övervakningen av framstegen, utan att det även skulle vara till stor nytta för samarbetet och synergierna mellan alla förvaltningsnivåer, både när det gäller åtgärder och budgetanslag. Detta skulle i hög grad minska risken för att det införs enskilda politiska åtgärder inom ramen för den europeiska klimatlagen som skulle kunna skada den regionala sammanhållningen i Europa.

16. ReK betonar att en direkt skraddarsydd fördelning av medlen för lokalt och regionalt anpassade åtgärder i linje med de nivåspecifika målen inte bara skulle få en stark inverkan på ekonomin utan även främja ett större samhällsengagemang inom ramen för strukturerna för deltagande.

17. Kommittén föreslår att det i slutsatserna från utvärderingen av de nationella åtgärderna, liksom i rapporten om tillståndet i energiunionen, ska ingå ett lokalt och regionalt kapitel för att öka insynen och detaljnivån i åtgärderna för att övervaka framstegen i hela EU. ReK stöder utarbetandet av ett sådant kapitel.

18. Kommittén upprepar att det bör inrättas ett europeiskt observationsorgan för klimatneutralitet, som kan hjälpa till med att fullgöra nationella rapporteringsskyldigheter inom ramen för styrningen av energiunionen. Detta observationsorgan bör på ett oberoende och offentligt sätt ge beslutsfattarna och allmänheten information om de aktuella vetenskapliga rönerna om klimatförändringarna och olika scenarier för att begränsa dessa. Samtidigt behövs en ny översyn av EU:s befogenheter inom ramen för EU:s kompetenskartan. Observationsorganet bör också bidra till kartläggningen och övervakningen av de europeiska territoriernas särdrag och sårbarhet i syfte att förhindra att omställningsprocessen avfärdas. Den europeiska gröna given är EU:s nya tillväxtstrategi, och en central del av EU:s strategi för hållbar återhämtning efter covid-19-pandemin, och det är därför avgörande för en framtidssäkrad politikutformning, ett rättvist samhälle och en stabil och växande ekonomi att genomförandet av politiken kombineras med kompetensutveckling.

19. Hur effektivt allmänhetens deltagande blir beror inte bara på insamlingen av information från alla delar av samhället, utan också på huruvida allmänheten får tillräcklig information om hur deras bidrag påverkar. Hållbara lösningar kräver samarbete mellan berörda parter, inte bara när det gäller drift och underhåll av systemen utan också i beslutsprocessen. Därför är insatser för att öka allmänhetens deltagande som endast fokuserar på envägskommunikation inte tillräckliga för att främja en beteendeförändring.

20. Man bör utnyttja förnybar energi för att uppnå klimatmålen. ReK betraktar inte kärnkraft som en hållbar framtids teknik och avvisar en ökad användning av den.

21. ReK påminner om att de lokala och regionala myndigheterna i Europa utgör en del av EU:s rika och varierade förvaltningsstruktur och demokratiska struktur och bör behandlas därefter. I detta sammanhang betonar kommittén att de lokala och regionala myndigheternas deltagande inte bör betraktas som en del av allmänhetens deltagande och att det inte bör begränsas till vissa delprocesser, utan bör göra det möjligt för de lokala och regionala myndigheterna att systematiskt bidra under hela den politiska processen liksom vid översynen och granskningen av befintliga lagstiftande organ. ReK påminner i detta avseende om att Parisavtalet erkänner den viktiga roll som flernivåstyret spelar i klimatpolitiken och behovet av samarbete med regioner och kommuner. Enligt artikel 2 har parterna åtagit sig att se till att offentliga och privata finansiella flöden är förenliga med målen i avtalet och en klimatresilient utveckling. Genom befintliga och nya rapporterings- och översynsprocesser bör man inom ramen för klimatlagen skapa en grund för att göra de finansiella flödena helt förenliga med målen i Parisavtalet på EU-nivå och nationell nivå.

22. ReK påminner om de stora problemen med kärnkraft ur ett hållbarhetsperspektiv (vad gäller både råvaror och det olösta problemet med kärnavfall) och rekommenderar därför att man för att uppnå klimatmålen huvudsakligen använder sig av förnybar energi, i stället för att öka användningen av kärnkraft, i enlighet med artikel 194 i EUF-fördraget.

Bryssel den 2 juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*
